

[Finansministeren.]

fuldt ud i den skattepligtige indkomst. Ganske vist kan merudgifterne ved rejsen fratrækkes ved indkomstopgørelsen; men den skattepligtige er i disse tilfælde ikke berettiget til at foretage det faste lønmodtagerfradrag ved siden af. Ydes der derimod godtgørelse af rejseudgifter efter regning, skal kun den del af beløbet, der overstiger merudgiften, tages til indtægt, og retten til det faste lønmodtagerfradrag bevares. Det må erkendes, at der ikke er nogen grund til, at lønmodtagerne skal være stillet forskelligt med hensyn til retten til det faste lønmodtagerfradrag, alt efter som de får rejsegodtgørelse efter regning eller på anden måde, og forslaget § 6 tager sigte på at opheve denne forskel.

Ved en bestemmelse i sidste års ligningslov blev adgangen til at fradrage visse underholdsydelser til afkom begrænset til at gælde i det omfang, hvori der er ydet vederlag til den, der har påtaget sig forpligtelsen. Der har imidlertid været en tendens til at søge denne regel omgået ved at påtage sig forpligtelsen over for ægtefællen til det pågældende barn eller barnebarn m. v., men ved forslaget § 8 udelukkes dette. I øvrigt er der foretaget nogle ændringer i bestemmelsen med henblik på at gøre det mere klart, hvilke personer der ved bestemmelsens anvendelse skal anses for afkom.

Forslagets § 9 tilsigter at udelukke tilsvarende omgælder som de lige nævnte med hensyn til den ved ligningsloven for skatteåret 1958-59 indførte begrænsning af adgangen til at fradrage renter af gæld til afkom. Også her har det vist sig nødvendigt at bestemme, at begrænsningen tillige skal gælde, hvor gældsbeviset er udstedt til vedkommende barns eller barnebarns ægtefælle.

De gældende regler om fradrag for hustru indtægt ved selvstændig virksomhed findes i statskattelovens § 8, stk. 7, og ligningslovens § 23, stk. 1. I de tilfælde, hvor hustruen driver en selvstændig erhvervsvirksomhed, er det efter bestemmelsen i statskattelovens § 8, stk. 7, en betingelse for at indrømme fradrag, at virksomheden ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved mandens eller fællesboets midler. Dette gælder, selv om den i virksomheden investerede kapital hører til hustruens bodel, f. eks.

fordi hun har indbragt virksomheden i ægteskabet. Bestemmelsen bygger på de regler om ægtefællers rådighed over deres fælles midler, der var gældende før loven af 18. marts 1925 om ægteskabets retsvirkninger, og hvorefter manden alene rådede over fællesboets midler, og den harmonerer dårligt med de nugældende regler, hvorefter hver af ægtefællerne råder over sin bodel. Disse betragtninger fører til, at hustrufradrag bør indrømmes, når den af hustruen drevne virksomhed hører til hendes bodel; men man har i det hele taget fundet det mindre rimeligt, at hustrufradraget skal være helt afhængigt af kapitalforholdene i den pågældende virksomhed. Forslagets § 10 går derfor videre endnu, idet der efter denne alene lægges vægt på, om hustruens virksomhed kan anses for at have en selvstændig karakter, således at det ikke er ganske afgørende, om de i hustruens virksomhed investerede midler hører til hustruens eller mandens bodel eller særeje. Ved en sådan ordning undgås desuden en del af de vanskeligheder, der har været forbundet med praktiseringen af de hidtidige regler.

Ved § 12 foreslås bestemmelserne om den såkaldte „etableringslempelse“ forlænget, dog med visse begrænsninger. Denne lempelse har hidtil kunnet indrømmes skatteydere, der har etableret eller overtaget selvstændig erhvervsvirksomhed inden for en bestemt periode. Perioden er for indeværende skatteår 1. april 1952—1. november 1957. Ligesom sidste år foreslås begyndelsestidspunktet for denne periode rykket et år frem, således at etablering eller overtagelse skal være sket efter den 1. april 1953, for at lempelse kan opnås.

Bestemmelsen om „etableringslempelse“ blev indført ved ligningsloven for skatteåret 1953-54. Den har til formål at muliggøre skattelempelse for skatteydere, der de første år efter at have etableret selvstændig virksomhed har så tyngende afdragsforpligtelser, at de selv med et beskedent privatforbrug har vanskeligt ved at skaffe tilstrækkelige likvide midler til normal drift af virksomheden, såfremt de pålignes skat af deres fulde skattepligtige indkomst.

Imidlertid vil de pågældende skatteydere som følge af de nye afskrivningsregler have mulighed for at nedbringe deres skattepligtige indkomst i et sådant omfang, at